

platku sečká se až do jeho rozhodnutí (vým. min. fin. ze dne 8. prosince 1852 č. 3028). Rozklady a rekursy, jimiž se prokazuje, že neplatné právní jednání poplatku bylo podrobeno, buďtež podány u příslušného úřadu (vým. min. fin. ze dne 26. května 1855 č. 11.766).

Ostatně viz čl. Poplatky z listin.

Smlouvy bezplatné a úplatné viz Smlouvy.

Smlouvy celní.

I. Pojem.

Smlouvy celní jsou úmluvy, jež Rakousko-Uhersko uzavřelo na základě smluv obchodních a o plavbě lodmi ze dne 1. února 1892 č. 15 a 17 ř. z. uzavřených s Německem a Itálií, s těmito státy k potlačení podloudnictví.

II. Dle smlouvy celní s Německem uzavřené zavazují se obě strany smlouvající užiti všech zákonných prostředků k potlačení podloudnictví, sebe navzájem za tím účelem podporovati a spáchané přestupky co nejrychleji oznamovati vzájemným úřadům celním a berním (v říši německé hlavním úřadům celním nebo berním, v Rakousko-Uhersku hlavním celním úřadům a komisařům finanční stráže) (§ 2 celní sml.). Úřady celní a berní jedné říše oznamte přestupky celních zákonů druhé říše, o nichž vědomosti nabyly, úřadu celnímu nebo bernímu v § 2 sml. c. jmenovanému a poďtež potřebná vysvětlení k vyšetření skutečnosti (§ 3 sml. c.).

1. Úřady vybírací obou smluvníků dovoltež vyšším úředníkům celním neb berním k tomu zmocněným nahlédnouti v místě úřadu do rejstříků a dokladů, které prokazují dopravu zboží z území jedné říše neb do území této říše; k těmto vyšším úředníkům celním a berním náležejí v Rakousko-Uhersku vrchní úředníci hlavních úřadů celních, vrchní komisaři a komisaři finanční stráže a v Německu členové hlavního úřadu a vrchní kontrolori (§ 4 cel. s.). Dále je dovoleno, by se úředníci celní a berní, stíhající podloudníka nebo předměty nebo stopy přestupku celního zákona, odebrali do území druhého smluvního státu za tím účelem, by tam u představených neb úřadů sbírali mohli důkazy potřebné k vypátrání skutkového děje nebo pachatele a by navrhli zjištění pachatele nebo zabavení zboží; též lze vyzvati celní a berní úředníky jednoho smluvníka dožádáním představeného jich úřadu příslušným úřadem druhého smluvníka, by vypovídali o okolnostech přestupků zákona celního (§ 6 cel. sm.).

2. Žádná smlouvající strana netrpí ve svém území spojení za účelem podloudnictví (§ 7 cel. sml.).

3. Každá smlouvající strana je povinna zabrániti, by nebyly hromaděny na blízku hranic zásoby zboží, jež podloudně má býti dopraveno do území druhého smluvníka. Uvnitř pohraničního okresu lze připustiti sklady cizího, nevycleného zboží zpravidla jen v místech celního úřadu a v tomto případě jen pod závěrou a dohledem úřadu celního (§ 8 al. sml.).

4. Dále se zavazují oba smluvníci vypravovati úřadem celním neb berním zboží, jehož dovoz nebo průvoz jest v druhém státě zakázán, jen bude-li vykázáno zvláštní dovolení; zboží toho druhu budiž u úřadů obou států zvláště označeno. Smluvníci vyznamtež se co nejochotněji o počtu a oprávnění míst ohlašovacích a vypravovacích, jež jsou určena na společných hranicích k přechodu zboží, o jich úředních hodinách a potřebných snad doprovázkách, jakož i o zvláštních opatřeních při dopravě železniční.